

ANGOL

ALSÓ TAGOZAT

1-3. ÉVFOLYAM

HELYI TANTERV – ANGOL NYELV

Általános iskola – alsó tagozat 1-3. évfolyam

Az általános iskola 1–3. évfolyamán az idegen nyelv a szabadon választott órakeret terhére választható tantárgy. Jelenleg oktatási dokumentum nem írja elő kötelezően tanítását. Megfelelő személyi és tárgyi feltételek esetén az általános iskola kínálhat idegen nyelvi programot az 1–3. évfolyam számára is. Mivel a társadalom részéről az elmúlt 10-15 évben egyre fokozódó érdeklődés mutatkozik a korai programok iránt, és az általános iskoláknak csaknem egyharmadában a vonatkozó évfolyamokon folyik nyelvvoktatás, szükségesnek látszik a fenti gyakorlat pedagógiai eszközökkel való szabályozása.

Oktatási és nevelési célok az alsó tagozatos nyelvvoktatásban

Legfontosabb elvként azt kell leszögezni, hogy az 1–3. évfolyamon nyelvvoktatás csakis *nyelvelsajátítás*, és nem *nyelvtanulás* formájában mehet végbe.

Gyermekkorban a nyelvtanulás a természetes nyelvelsajátítás folyamataira épül. A gyerekek számukra érdekes, értelmes, önmagukban motiváló és kognitív szintjüknek megfelelő kihívást jelentő tevékenységekben vesznek részt. Ezek során a célnyelvet hallva, a szituációt, kontextust értve haladnak előre a nyelv elsajátításában. Ez a folyamat lassú, nem várhatunk gyors és látványos nyelvi eredményt. Egyik tipikus jellemzője, hogy vannak gyermekek, akik ilyenkor még nem szívesen szólnak meg az idegen nyelvi órán, de a nyelvi játékokban örömmel részt vesznek.

Éppen ezért a nyelvtanításnak stresszmentes, kellemes légkörű tanórákon kell megtörténnie, az életkornak megfelelő változatos tevékenységek végzése közben. Ugyancsak alapvető, hogy a nyelvet tanító pedagógus olyan személy legyen, aki a korosztály idegen nyelvi nevelésére speciális képzést kapott (idegennyelv-oktató-tanító, illetve idegen nyelvi műveltségterületi tanító). Az idegen nyelvben való előmenetel ellenőrzése, mérése nem történhet a hagyományos eszközökkel (öt fokú osztályozás, illetve dolgozatok, tesztek íratása, hagyományos egyéni feleltetés). Az értékelés kívánatos módjairól később részletesen lesz szó.

A kisgyermekkorú idegennyelv-oktatás alapvető célja lélektani és nyelvi: egyrészt kedvet ébresztetni a nyelvek tanulása iránt, sikerélményhez juttatni a gyerekeket, másrészt megalapozni a későbbi nyelvtanulást, főként a receptív készségek fejlesztésével. Ezekhez járul még a nyelvtanulási stratégiáknak a megalapozása.

Az általános iskola 1–3. évfolyamán az élő idegen nyelv tanításának négy fontos célja van:

– Járuljon hozzá a gyermek személyiségének alakításához a holisztikus, vagyis az egész személyiséget figyelembe vevő általános nevelési célok szem előtt tartásával. A nyelvi nevelés csupán egy területe a személyiségfejlesztésnek. A nyelvórán azonban gondot kell fordítanunk a testi, érzelmi, társas és érzelmi fejlesztésre is. Ezt változatos feladatokon és tevékenységi formákon keresztül érhetjük el, melyek nagy része nem minősül kifejezetten nyelvórai tevékenységnek

– A nyelvvoktatás legyen alkalmas terep bizonyos általános készségek (például: gondolkodási, szövegértési készségek, a koncentráció képességének alapozása, az önismeret elmélyítése) és kompetenciák elsajátítására és begyakorlására. Tágítsa a gyermek látókörét, nyisson ablakot a világra.

– Segítse hozzá a gyermeket a nyelvi tudatosodáshoz. A gyermek legyen tudatában annak, hogy anyanyelvén kívül más nyelvek is léteznek, és azokon éppúgy kifejezheti gondolatait.

A több csatornán (anyanyelven és célnyelven) történő ismeretszerzés az ismeretet megerősíti. A nyelvek iránti fokozott fogékonyság pozitívan hat anyanyelvi fejlődésére is.

– Alapozza meg az idegen nyelvi tanulást. Biztosítsa bizonyos szókincs és struktúrák elsajátítását, a hallás utáni megértést a korának megfelelő témakörökben. Ismertesse meg a tanulót minél több gyermekirodalmi alkotással, és adjon lehetőséget arra, hogy ezek közül egy pár dalt, gyermekverset, illetve mondókát a tanuló megtanuljon.

A célok megfogalmazásánál mindenképpen szem előtt kell tartanunk azt a tényt, hogy a nyelvtanulás hosszú folyamat, amely kisgyermekkorban nem ígér látványos eredményeket. Azonban a korán kezdett nyelvtanulás (szakszerű pedagógiai vezetés mellett) mélyebb kapcsolatot ígér a nyelvvel, és ez későbbi sikerek forrása lehet. A 6–9 éves korban elkezdett nyelvtanulás előnyei közé tartozik, hogy az artikulációs bázis még flexibilis, így nagyobb eséllyel lesz képes arra a tanuló, hogy az anyanyelvétől eltérő hangokat felismerje és reprodukálja. Egy másik előny, hogy életkoránál fogva a gyermekben nem alakultak még ki gátlások a kommunikációval kapcsolatban. Számára az üzenet átadása a fontos, nem pedig annak formája. Egy harmadik előny, hogy szintén életkora miatt még nagyon közel van az első nyelv elsajátításának folyamatához, és az ebben használt technikák segítségére lehetnek a második nyelv tanulásánál is.

Az 1–3. évfolyamon a készségek közül a hallott szöveg értésének fejlesztése a legfontosabb, melynek fejlődését az órai utasítások és a cselekvésre épülő játékos feladatok teljesítésében követhetjük nyomon. A beszéd az egyszavas válaszoktól (igen, nem, név, szín, szám, stb.) a memorizált, elemezetlen nagyobb egységek használatáig terjed (köszönés, mondóka, körjáték, dal). A követelmények a természetes nyelvelsajátítás folyamatát tükrözve a szó és az egyszerű mondat szintjén mozognak.

A fentiek alapján tehát természetes, hogy ebben a korban nagy szerepet kapnak a játékok, a rajzolás, a festés, a vágás, a ragasztás, a barkácsolás, a bábozás.

Az első évfolyamon az írást nem ajánlatos tanítani. Ebből is következik, hogy minden nyelvi jelenséget csak lexikai szinten sajátíttatunk el. Ezért nagy szerepet kap az utánzás és a sok-sok ismétlés.

A 2–3. évfolyamon néhány kiemelt nyelvi jelenségnél fokozatosan haladunk a lexikai szinttől a tudatosítás felé.

A tanulók értékelésének formái és az értékelés szempontjai:

A tanulók értékelése

Az 1–3. évfolyam tanulói számára az értékelés tartalma és módja meghatározó jelentőségű, és alapjaiban különbözik más évfolyamok erre vonatkozó előírásaitól, elképzeléseitől. Mivel az 1–3. évfolyamon nem lehet évismétlésre utalni a tanulót az idegen nyelvben nyújtott elégtelen teljesítménye alapján, ezért az értékelés nem tartalmazhat olyan kitételt, hogy a követelményeknek megfelelt vagy nem felelt meg. Nem vizsgáljuk továbbá a továbblépés feltételeit sem. Ezekben az évfolyamokban nem javasolt az ötfokú skálával való osztályzás, mivel az szükségképpen beskatulyázza a tanulókat, és nem tudja visszaadni a készségek és kompetenciák olyan mérvű gazdagságát, amellyel a tanulók rendelkeznek. Az osztályzat elmaradása azonban nem jelenti azt, hogy nem történik az órán értékelés. Éppen ellenkezőleg, az egyes tevékenységek után a tanár szóban és nem verbális eszközökkel (mosoly, gesztus) értékel, buzdít, dicsér. Kerüljük a negatív visszajelzést (szidás, büntetés), inkább ösztönözzük és motiváljuk a gyerekeket.

Az értékelés folyamatába már a kezdeti szakaszban be lehet vonni a tanulókat (önértékelés). Jó gyakorlat az, ha a tanár, a szülő és a tanuló időnként együtt beszélnek meg a tanuló előmenetelét, egyéni tanulmányi gondjait. A tanár az órai munkát természetesen honorálhatja piros pontokkal, matricákkal vagy bármi egyébkel, aminek a tanuló számára motiváló ereje van. A számonkérés minden esetben azzal a céllal történjék, hogy a hallottakat, tanultakat a tanuló beépítse a már elsajátított ismeretek közé. A számonkérés formáinak összhangban kell lenniük a korosztályra jellemző tanulási szokásokkal. Nem javasoljuk tesztek, szövegfeldolgozások íratását, a hagyományos egyéni feleltetést. Annál inkább csoportban, párban végezhető feladatokat, szerepjátékokat, produkciókat. A hibajavítás módja tapintatos legyen. A tanár rávezeti a tanulót a hibájára, és ha szükséges, a társak vagy a tanár javít. A hibajavítás nem mindenfajta órai tevékenység során indokolt. Ha a feladat célja például a kreatív nyelvhasználat elősegítése (írj a meséhez másfajta befejezést, adj másik címet a dalnak), akkor nem szükséges minden egyes hibát egyenként kijavítani. Azonban ha egy új nyelvtani struktúra (természetesen lexikai egységként való) begyakorlása a fő feladat, akkor javítjuk a hibákat, hiszen a célunk a helyes alak rögzítése.

Az értékelés legalapvetőbb funkciója: visszajelzést adni arról, hogy a tanuló az ismeretek, készségek elsajátításában az adott időpontban (a tanév közben folyamatosan vagy a tanév végén) éppen hol tart. Visszajelzés a tanulónak (és a szülőnek), hogy melyek az erős és gyenge pontjai, honnan meríthet bátorítást, önbizalmat, illetve hová kell még energiát befektetnie. Ugyanakkor visszajelzés ez a tanárnak is arról, hogy tanítása mennyire volt hatékony.

Az értékelés korszerű felfogása egyben lépés az autonóm tanulóvá nevelés felé is. A tanulónak már iskolás éveitől kezdve joga van tudni arról, hogy mi az a tananyag, amit el kell sajátítania, azt milyen részletességgel kell tudnia, hol nézhet utána még ismereteknek, és milyen teljesítményt kell nyújtania ahhoz, hogy jó jegyet kapjon. Az ily módon a saját tanulásába belelátó tanuló jobban magáénak érzi a tanulást és saját haladását. Ezáltal fejlődik kritikai érzéke, felelősségérzete saját előmeneteléért. A tanulás így előbb-utóbb belülről jövő igény lesz számára.

Mivel a kerettantervi rendelet 18. §-a kimondja, hogy a tanuló nem utasítható osztályismétlésre az 1–4. évfolyam egyikében sem a nyelvi jegy sikertelensége miatt, az érdemjeggyel történő értékelés így módon nincs összefüggésben a továbbhaladás követelményeivel. (Ez nem jelenti azt, hogy nincs értékelés.) Többek között ezért sincs szükség arra, hogy a tanár sorrendet állítson fel az érdemjegyek szerint, hiszen minden tanuló kitűnhet valamilyen területen. Az érdemjegyekért folyó versengés helyett sokkal inkább a kooperációt, az együttműködést kell elősegítenie. Az értékelés szempontjai közé is be kell hogy kerüljön a tanulók együttműködési hajlandósága.

Általában kimondhatjuk, hogy az ellenőrzés, számonkérés módjai ugyanolyan változatosak kell hogy legyenek, mint az egyéb tanórai tevékenységek. Kerülni kell a l'art pour l'art, csakis az ellenőrzés kedvéért végzett feladatokat. Ahol csak lehet, megfelelő szituációkban, kommunikációs helyzetekben (például nyelvi játékok, társasjátékok kapcsán) kell számot adni a tanulónak a tanultak elsajátításáról. Kreatív írásbeli munkák, mint például fogalmazások ellenőrzése történhet úgy is, hogy a tanulók egymás munkáját elolvassák és véleményezik. Ez nem zárja ki azt, hogy a tanár beszédje és egyenként véleményezze a munkákat, azonban nagymértékben növeli a tanuló felelősségérzetét, ha 'tanári' feladatot bízunk rá.

Szóbeli értékelés: ez az értékelési mód domináljon, folyamatos legyen.
Megjegyzés: Kezdetben csak pozitív értékelésre adjunk érdemjegyet!

Írásbeli értékelés: írásbeli házi feladatok, dolgozatírás összesen háromszor.

Iskolánkban 1. és 2.osztály végén szöveges értékelést, félévkor csak „részt vett” bejegyzést kapnak. 3.osztályban osztályzatot kapnak félévkor és a tanév végén is.

A tanterv alkalmazásához szükséges speciális képesítési követelmények és tárgyi feltételek

A legfontosabb tárgyi feltételt a tanterem célszerű berendezése biztosíthatja. Alapvető fontosságú, hogy mozgatható asztalok vagy padok, illetve székek álljanak rendelkezésre. Ez a kommunikációt elősegítő – lehetőleg félkör alakú – ülésrend kialakításához szükséges. Fontos még, hogy legyen a tanteremben elegendő hely mozgásos játékok, körjátékok számára, valamint egy szőnyeg a mesesarokban, kispárnákkal. Legyen lehetőség az órán elkészített tárgyak (pl. képek) és szemléltetőeszközök elhelyezésére.

A hanghordozók közül elsősorban CD lejátszóra van szükség. Legyen minden tanulónak hozzáférhető helyen külön felszerelése a manipulatív tevékenységekhez: olló, ragasztó, filctollak stb. (Természetesen előny, ha van a tanteremben videó és számítógép is.)

A nyelvtanításban a kommunikatív készségfejlesztés (és nem ismeretátadás) áll a tanítás középpontjában. A 4. évfolyamon ez kiegészül még a nyelvtanulás iránti motiváció felkeltésével, ill. erősítésével. Mindezek a követelmények miatt elengedhetetlen, hogy a nyelvtanár kiválóan ismerje a 9-10 éves korosztályt, és rendelkezzen a kisiskolások oktatásakor adekvát és hatékony pedagógiai és módszertani felkészültséggel.

Különösen nagy előny ennél a korosztálynál, ha nyelvtanár jó rajzkészséggel, ének- vagy hangszeres (pl. gitár) tudással is rendelkezik.

Mivel a nyelvi készségek közül a hallásértés és a kiejtés ebben a korban fejleszthető leghatékonyabban, fontos, hogy a tanár hiteles mintaként szolgáljon a gyerekek számára. Összességében a nyelvoktatás más tárgyakhoz képest viszonylag kevés tárgyi feltétel mellett és alacsony anyagi ráfordítással végezhető magas fokon.

A legfontosabb tárgyi feltételek a következők:

- mozdítható asztalok és székek (hogy az óra jellegének megfelelően átrendezhető legyen a tanterem),
- nagyméretű tábla (színes krétákkal vagy tollakkal),
- írásvetítő, diavetítő, sötétítő függöny,
- poszterek, képsorozat (pl. abc, állatok, számok, mondókák), térképek
- idegen nyelvi kiskönyvtár (lehetőség az iskolai és az otthoni olvasásra, felszerelve nagyalakú mesekönyvekkel, képeskönyvekkel, dalos és mondókás kötetekkel, szintezett olvasmányokkal, képes szótárakkal, informatív kiskönyvekkel, gyerekeknek szóló folyóiratokkal stb.),
- szókérttyák, képkérttyák, (idegen nyelvi) társasjátékok, akár több játzócsoprtnak megfelelő mennyiségben.

A tankönyv kiválasztásának elvi szempontjai:

A kerettanterv alapvető célkitűzéseinek 100%-ban feleljen meg: motiválja a tanulót a nyelvtanulásra, fejlessze mindazokat a készségeket, amelyek a nyelvtudáshoz szükségesek, használjon olyan munkáltató és gyakorlati feladattípusokat, amelyek megkönnyítik a nyelv elsajátítását.

A tankönyv az alsó tagozatos angol nyelvi tanterv követelményeit legalább 90%-ban fedje.
A tananyag illeszthető legyen a tantervben megadott éves óraszámokhoz.

Tartalmi szempontok

1. évfolyam

- az első félévre szánt anyagban még ne legyen írás, hanem csak képek és rajzok
- a 2. félévben egy-egy figuránál megjelenhet a szó nyomtatott formája is, hogy a gyermek ún. szóképekben szokja az angol betűket (de ne tanítsuk!)
- a tanító számára a függelék tartalmazza:
 - a szókincset
 - a kommunikációs kifejezéseket
 - verseket, mondókákat, dalokat

2–3. évfolyam

- továbbra is legyenek benne színezésre, festésre alkalmas rajzok
- eleinte a képek, tárgyak csak egy-egy szavas aláírással jelenjenek meg
- a témaköröknek megfelelően tartalmazzon rövid szövegeket, szituációkat
- legyenek benne kommunikatív és könnyű nyelvtani gyakorlatok
- a mondókák a témakörökhöz kapcsolódjanak (témájukban és helyileg is)
- a dalok is a témakörökhöz kapcsolódjanak, de azok lehetnek a tankönyv végén a függelékben
- az illusztrációk (rajzok, képek, fényképek) szemléletesek legyenek (viccesek is lehetnek), de ne bonyolultak
- a szövegek, szituációk stb. feleljenek meg a gyermekek életkorának és érdeklődésének
- legyenek benne játékok, és bábjátékokra alkalmas rövid mesék
- legyen benne részismétlés, ismétlés

Fontos a külső megjelenítés is

- színes, akár képekkel is illusztrált borító
- a könyvben sok kép legyen
- tartalmazzon színezésre, kifestésre alkalmas rajzokat is

A tankönyv kiválasztásánál ügyeljünk arra is, hogy olyan tananyagot válasszunk, amely figyelembe veszi a magyar nyelvtanuló speciális igényeit (pl. a progresszió üteme, kontinuitás), és hangsúlyt helyez az interkulturális megközelítésre, különösképpen a magyar és a célnyelvi országok/kultúrák összehasonlítására.

Tantárgyi óraszámok

Tantárgy	1. évfolyam	2. évfolyam	3. évfolyam
----------	-------------	-------------	-------------

Angol nyelv	Heti 1 óra 2x 22 perces bontásban	heti 1,5 óra 3x 22 perces bontásban	heti 2 óra 1x 45 perc, 2x 22 perces bontásban
-------------	-----------------------------------	-------------------------------------	---

Célok és feladatok

A gyermekkori idegennyelv-oktatás alapvető célja lélektani és nyelvi: egyrészt kedvet ébreszteni a nyelvek tanulása iránt, sikerélményhez juttatni a diákokat, másrészt megalapozni a későbbi nyelvtanulást, főként a receptív készségek fejlesztésével. Ezekhez járul még a nyelvtanulási stratégiák kialakításának megalapozása.

Gyermekkorban a nyelvtanulás a természetes nyelvelsajátítás folyamataira épül. A gyerekek számukra érdekes, értelmes, önmagukban motiváló és kognitív szintjüknek megfelelő kihívást jelentő tevékenységekben vesznek részt. Ezek során a célnyelvet hallva, a szituációt, kontextust értve haladnak előre a nyelv elsajátításában. Ez a folyamat lassú, az idősebb korosztályra jellemző látványos nyelvi eredményt nem várhatunk. Egyik tipikus jellemzője a csendes szakasz, melynek során egyes diákok akár hónapokig nemigen szólalnak meg, de a játékos tevékenységekbe szívesen bekapcsolódnak.

Az idegen nyelvi órákon a gyerekek az ismeretlen nyelven hallottakat a világról kialakult ismereteik alapján értelmezik, ezért elengedhetetlen, hogy a tananyag általuk ismert tartalmakra épüljön. Ez egyrészt a konkrét helyzet kihasználásával, szemléltetéssel, másrészt már ismert tantárgyak anyagának integrálásával érhető el. Így válik az ismeretlen célnyelvi tanári beszéd érthetővé a diákok számára.

A kerettanterv az 1–4. évfolyamok anyanyelven megismert témaköreire, beszédszándékaira, fogalomköreire és tevékenységeire épül. A készségek közül a hallott szöveg értésének fejlesztése a legfontosabb, melynek fejlődését az órai utasítások és a cselekvésre épülő játékos feladatok teljesítéséből követhetjük nyomon. A beszéd az egyszavas válaszoktól (igen, nem, név, szín, szám stb.), a memorizált, elemezetlen nagyobb egységek használatáig terjed (köszönés, mondóka, körjáték, dal). A gyerekek órai beszédének Természetes része a magyar nyelvű kérdés és válasz, melyet visszajelzésként, megerősítésként használnak a tanár célnyelvhasználatával párhuzamosan.

A követelmények a természetes nyelvelsajátítás folyamatát tükrözve a szó és az egyszerű mondat szintjén mozognak. Az olvasás és írás bevezetésével célszerű várni, amíg a gyerekekben felmerül erre az igény.

Óraszámok tanévenként:

1.évfolyam: 36 óra

2.évfolyam: 54 óra

3.évfolyam: 72 óra

Fejlesztési követelmények

A fejlesztés során a tanulóban tudatosulnia kell, hogy anyanyelvén kívül idegen nyelven is kifejezheti magát. Nagyon fontos kialakítani a tanulóban a nyelvtanulás iránti pozitív hozzáállást és fejleszteni az együttműködési készségét, hogy pár- és csoportmunkában hatékonyan tudjon részt venni. Lényeges, hogy a tanuló megismerkedjen néhány alapvető nyelvtanulási stratégiával.

A nyelvtanulás hosszú távú eredményessége szempontjából elengedhetetlen a nyelvvel való játékos és örömteli foglalkozás. A kezdeti sikerek és a motiváló tanári visszajelzés segítenek a tanulónak abban, hogy ösztönös tudásvágya és tanulási kedve megmaradjon és erősödjön, bátran használja a rendelkezésére álló nyelvi eszközöket, növekedjen önbizalma, fejlődjön önismerete és önértékelése.

A fejlesztés várható eredménye a 3. évfolyam végén KER szintben még nem adható meg.

Témakörök

A fentiekkel összhangban a témaközpontú nyelvtanítás nagy előnye a 6–9 éves korosztály számára az, hogy nem a nyelvi formákra, hanem a tartalomra koncentrálnak. A nyelvet nem elkülöníti, hanem beleilleszti az általános tantervi követelményekbe. Ezen túlmenően a tanulónak több önállóságot ad, valamint a tanulási technikák és –végső soron – a tanulási stratégiák olyan széles skáláját nyújtja, amelyek a hagyományos nyelvtanulás során nem állnak rendelkezésére.

– Szűkebb és tágabb környezetünk

- A házuk tája, lakókörnyékünk, a bennünket körülvevő tárgyak, állatok

– Családunk, emberi kapcsolatok

- Családi fotóalbum: A családtagok neve, rokonok, életkor kifejezése

– A számok 1–20-ig

– Alapszínek

– Az én világom

- Bemutatkozás, személyi adatok

– Az iskola világa

- Az iskola helyiségei, a terem berendezési tárgyai, tantárgyak, tevékenységek

– Az otthon világa

- Vendégségben nálunk: A ház, a lakás részei, helyiségek, bútorok, berendezési tárgyak, cselekvések otthon

– A mi világunk I.

- A hét napjai. Az óra – az idő kifejezése

- A dátum kifejezése, sorszámnevek

- A napirend (egyszerű mondatokban)
- Évszakok és hónapok (egyszerű mondatokban). Jeles napok, ünnepek

– A mi világunk II.

- Játékok, sport
- Ételek, étkezések neve
- Állatkerti séta: házi- és vadállatok neve
- A test részei, torna
- Öltözködés, ruhadarabok
- Időjárás

Tartalmak

KOMMUNIKÁCIÓS SZÁNDÉKOK (ANGOL) 1–3. évfolyam

- Köszönés a napszakoknak megfelelően, megszólítás
- Egyszerű állítások és tagadások
- Ismerkedés, kérdés, visszakérdezés, válaszadás
- Egyszerű információkérés- és adás szűkebb és tágabb környezetünkről, tanórai „utasítások” megértése
- Személyes információk, információk a családról, társainkról, az iskoláról
- Egyszerű információkérés- és adás
 - cselekvésekről,
 - a tárgyak helye felől
 - időhatározókra
- Érdeklődés barátok, osztálytársak hogyléte iránt.

FOGALOMKÖRÖK (ANGOL) 1–3. évfolyam

A nyelvtani fogalomkörök tanítása az 1–3. évfolyamon természetesen csak lexikai szinten történik!

- A „to be” létige ragozása egyes szám 1., 2., 3. személyben
- A *my, your, his/her* névmások
- Egyes szám/Többes szám
 - There is.../There are...
 - How many...s? How much...?
- A határozott, határozatlan névelők
- Tőszámszavak 1-től 10-ig. Számnév–főnév egyeztetés
- A „to have” ige ragozása egyes szám 1., 2., 3. személyben
- A *for, at, with, on* előjárósók.
- Kérdőszók: What? Who? When? Where?
- Egyszerű kérdések, rövid válaszok
 - Is there a plate on the table? How many cups are there in the cupboard?
 - Yes, he is. No, he isn't.
 - I like/I don't like.
- A folyamatos és az egyszerű jelen idő
- Felszólítás egyes szám 2. személyben
- Az *and, but* kötőszók
- Helymeghatározás, határozószók: near, under, right, left, middle.
- A dátum kifejezése, sorszámszavak

Tanulói tevékenységek

Elsősorban olyan tevékenységi formák és feladatok ajánlatosak, amelyek összhangban vannak a 6–9 éves gyermek tanulási, ismeretszerzési jellemzőivel. Ebben az életkorban a gyermek ismeretszerzése a világról és saját magáról három fő úton történik: cselekvés közben (a felnőttekkel és társaival való interakció közben, illetve az érzékszervekkel való megismerés útján). Ezeknek a szem előtt tartásával kell megtervezni a tevékenységformákat és a feladatokat. Ezek nagy része olyan, amelyek a hagyományos értelemben nem minősülnek nyelvi jellegű feladatnak. Olyan feladatokat adunk, amelyekben a nyelvhasználat egy, a gyermek számára érthető szituációban jelenik meg. Néhány, az 1–3. évfolyamon ajánlható tevékenységi forma az idegen nyelvi órán:

- Mozgásos-ritmikus feladatok: éneklés, körjátékok, mondókák, mozgással kísért versek, cselekvések végzése szóbeli utasításra (fizikai válasz adása nyelvi impulzusra)
- Manipulatív tevékenységek: rajzolás, színezés, kivágás, gyurmázás, ragasztás, hajtogatás stb., melynek eredménye valamilyen, a témába vágó tárgy (poszter, saját készítésű mesekönyv, születésnapi meghívó, képes üdvözlőlap stb.)
- Idegen nyelven történő tanári utasítások végrehajtása
- Szerepjátékok és ezekhez jelmezek, díszletek gyűjtése, készítése
- Játékok, társasjátékok
- Mondókák, versek, dalok, körjátékok memorizálása, mesehallgatás, a mese eljátszása

Az 1–3. évfolyam tanulói számára olyan munkaformákat célszerű bevezetni a napi tanítási gyakorlatba, amelyekben a nyelvtanulás mint élvezetes közös tevékenység jelenik meg. A későbbi, középiskolai időszaktól eltérően a kezdeti szakaszban nem az egyéni teljesítmény számít elsősorban. Ezen a fokon, ahol az érdeklődés felkeltése és ébrentartása a fő, előtérbe kerülnek a kooperatív, páros és csoportos munkaformák. Ezen munkaformák mind nyelvi, mind általános nevelési haszonnal járnak. A nyelvi haszon az, hogy időegység alatt több tanuló kap lehetőséget arra, hogy a célnyelven megszólaljon, ill., hogy az idegen nyelvet kommunikációs eszközként használva megvitasson öt érdeklő témákat.

Nagy szerepet kapnak a reprodukatív cselekvések:

- a kórusban/egyéniileg történő ismétlés,
- másolás a tábláról/tankönyvből.

A 3. évfolyamon már a produktív tevékenységek is előtérbe kerülnek:

- egyszerű kérdések megválaszolása,
- egyszerű mondatok kiegészítése

Kapcsolódások

A továbbhaladás feltételei

Mivel az idegen nyelv tanulása az általános iskola 1–3. évfolyamán a szabadon választott órakeret terhére választható tantárgy, a nyelvelsajátításban való előmenetelhez nem köthetők a felsőbb évfolyamokon elvárt továbbhaladási feltételek.

